

Η αναίπνοή μας

Συνολικό πλαίσιο για τη διαφάνεια

Εδώ και μήνες η ελληνική πολιτική και όχι μόνο σκηνή τραντάζεται έντονα. Αφορμή το σκάνδαλο της SIEMENS και οι πολιτικές του προεκτάσεις. Αιτία η ελλιπής αντιμετώπιση των φαινομένων διαφθοράς και η ανάγκη εμπέδωσης της διαφάνειας σε μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία.

Οι συνέπειες του φαινομένου της διαφθοράς είναι απτές και μετρήσιμες. Επιβαρύνουν την καθημερινή ζωή των πολιτών.

Το ζητούμενο, όμως, δεν είναι πια η διαπίστωση του προβλήματος- το ζητούμενο είναι η συνειδητοποίηση πως ανεξάρτητα από ιδεολογικούς χρωματισμούς και παραταξιακές ταυτότητες, η αντιμετώπιση των φαινομένων διαφθοράς και η εμπέδωση της διαφάνειας πρέπει να αποτελεί κοινό στόχο όλων μας σε μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία.

Με αυτό ως γνώμονα, ως προσπάθειά μας να διατυπώσουμε συγκεκριμένες θέσεις και προτάσεις ενός ολοκληρωμένου πλαισίου για ένα σύνθετο θέμα όπως είναι η διαφάνεια. Προφανώς η λύση δεν θα προέλθει ούτε από τη μοιραία αποδοχή του προβλήματος αλλά ούτε και από ηθικολογικές παραινήσεις.

Τέσσερις μεγάλες ενότητες απαρτίζουν το πλαίσιο μέσα από το οποίο θα προκύψουν τα αντισώματα του φαινομένου.

Α. ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΜΠΕΔΩΜΕΝΗ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ

Η παιδεία πρέπει να βρεθεί στον πυρήνα μιας επανάστασης στις νοοτροπίες και τις καθημερινές συμπεριφορές. Μιας επανάστασης που θα επιχειρεί να εξοβελίσει το ήθος της κατάχρησης, της αδικίας, της απληστίας και θα εμπειδώνει το σεβασμό του Δημοσίου Συμφέροντος.

Β. ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Η ολοκλήρωση θεσμών και υποδομών με δεδομένο και το Ευρωπαϊκό πλαίσιο που έχουν σχέση με τη διαφάνεια είναι ένα πολύ μεγάλο ζητούμενο, όπως και η αλλαγή του τρόπου δημιουργίας των νόμων, αλλά και της λειτουργίας της ίδιας της πολιτικής.

Γ. ΑΠΛΟ ΣΥΣΤΗΜΑ – ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ

Ας εμπιστευτούμε τον πολίτη. Σήμερα, δυστυχώς, δεν έχει εμπιστοσύνη κανένας σε κανέναν. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να γίνονται νόμοι επί νόμων με το άγχος να προλάβουν. Ελεγκτικοί μηχανισμοί επί ελεγκτικών μηχανισμών για να ελέγξουμε και στο τέλος φουσκώνει η διαφθορά και η γραφειοκρατία.

Δ. ΕΝΑΣ ΣΥΜΦΩΝΗΜΕΝΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Η πληροφορική, τα ευρυζωνικά δίκτυα και τη πληροφορικό περιεχόμενο δεν πρέπει να θεωρούνται ως ένα απλό τεχνολογικό ζήτημα. Έχουν άμεση σχέση με την πολιτική, την οικονομία, την κοινωνία, τη διαφάνεια σε όλους τους τομείς.

Οι ψηφιακές τεχνολογίες αποτελούν εργαλείο για τη συμμετοχή του πολίτη, τη διαφάνεια και την κοινωνική λογοδοσία, αλλά συνιστούν επίσης τον πυρήνα του νέου αναπτυξιακού μοντέλου.

Όλα τα παραπάνω συντελούν ένα πλαίσιο ουσιαστικής Διαφάνειας και καταπολέμησης της διαφθοράς, όχι με ανεφάρμοστους ή επιφανειακούς νόμους αλλά χτυπώντας στην πηγή του προβλήματος

Η Συντακτική Ομάδα



«Η Αθήνα μετράει τους φίλους της»

«Από τη συζήτηση, που με πολίτες και δημοσιογράφους στον πολυχώρο BIOS»

Μια εβδομάδα πριν από τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου 2007 στην πλατεία Κοτζιά, δύο, σχεδόν ταυτόχρονα, γεγονότα άλλαξαν την ισορροπία που πρέπει να έχει ένας πολιτικός εν όψει της κεντρικής προεκλογικής του ομιλίας. Το πρώτο, όταν διαπίστωση ότι πίσω από το δημαρχείο της Αθήνας νεαρές Νιγηριανές, θύματα του trafficking, εμπορεύονται το σώμα τους για λίγα ευρώ. Το δεύτερο, όταν μια απελπισμένη γυναίκα, την ώρα της προσέλευσής μου στην εκδήλωση, αρπάχτηκε από πάνω μου, λέγοντάς «το παιδί μου πεθαίνει από ναρκωτικά! Κάνε κάτι!». Τα τελευταία χρόνια το ιστορικό κέντρο της Αθήνας μετατρέπεται σιγά-σιγά σ' ένα σκληρό γκέτο.

Πολλές γειτονιές οι οποίες παλιότερα έσφυζαν από ζωή και αποτελούσαν εστίες συνάντησης και διασκέδασης έχουν μετατραπεί σε άβατο.

Παρά τις ελπίδες που δημιουργήθηκαν και τις προσδοκίες με τις αναπλάσεις του Κέντρου λόγω των Ολυμπιακών αγώνων, χάθηκαν με το τέλος τους.

Με την πρωτοβουλία μου «Αθήνα Ξανά Ζωή στο Κέντρο» ως Βουλευτής Α Αθήνας του ΠΑΣΟΚ, προσπαθώ να φέρω στο προσκήνιο όσο γίνεται πιο συστηματικά τα προβλήματα του ιστορικού κέντρου της Αθήνας. Προβλήματα τα οποία αφορούν την ασφάλεια στις γειτονιές του κέντρου, τα ναρκωτικά τους μετανάστες, την πορνεία, το παραεμπόριο, τη γενικότερη υποβάθμιση και απαξίωση της περιοχής.

Από παντού ακούω φωνές διαμαρτυρίας και απόγνωσης ότι η κατάσταση αυτή δεν πάει άλλο.

Οι κάτοικοι, οι επαγγελματίες και όσοι δραστηριοποιούνται στην περιοχή ήρθαν και με συνάντησαν, συζητήσαμε. Από το Σεπτέμβριο 2007 μέχρι τα μέσα Ιουνίου 2008 ανέλαβα μια σειρά δράσεων στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας. Πραγματοποίησα σειρά συναντήσεων. Συναντήθηκα με τον Δήμαρχο Αθηναίων Νικήτα Κακλαμάνη, με τον Υπουργό Εσωτερικών Προκόπη Παυλόπουλο και με τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά στον οποίο κατέθεσα στοιχεία και αναφορές που εδώ και δύο χρόνια έχουν γίνει από πολίτες και φορείς. Επισκέφτηκα τη μονάδα του ΟΚΑΝΑ και συζήτησα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει στην καθημερινή της λειτουργία. Κατέθεσα ερωτήσεις στους αρμοδίους Υπουργούς (Εσωτερικών, ΥΠΕΧΩΔΕ, Υγείας, Παιδείας) με στόχο να αναδειχτεί κάθε φορά ένα σοβαρό θέμα που πλήττει το ιστορικό κέντρο της Αθήνας.



Τον Απρίλιο μέσω μιας ανοιχτής δικτυακής διαβούλευσης (wikipolitics.gr) παρουσίασα στους πολίτες την ερώτηση την οποία ετοίμασα για να καταθέσω στον Πρωθυπουργό με θέμα «Αθήνα Ξανά Ζωή στο Κέντρο». Εκτιμώντας ότι χωρίς μια ολοκληρωμένη προσέγγιση από την πλευρά της πολιτείας, με εξασφαλισμένους πόρους, διυπουργική συνεργασία και σαφή χρονοδιαγράμματα, δεν μπορούν να υπάρξουν γρήγορες και καθοριστικές αλλαγές στο κέντρο.

Ως Βουλευτής προσπάθησα να κάνω το καθήκον μου απέναντι στους κατοίκους, στους πολίτες και στην πόλη της οποίας είμαι Βουλευτής.

Το πρόβλημα της υποβάθμισης του κέντρου της πρωτεύουσας είναι θέμα που πρέπει να απασχολήσει την κεντρική πολιτική σκηνή. Το μέγεθος του προβλήματος ξεπερνά κατά πολύ τις δυνατότητες ενός Δημάρχου, ενός Υπουργείου. Δεν ξεπερνά όμως την αγανάκτηση των πολιτών και τη βούληση των πολιτικών, όταν αποφασίζουν να δράσουν.

Μέσω της ιστοσελίδας www.athinazoi.gr κινητοποιήθηκαν οι πολίτες μαζέψαμε πάνω από 3500 υπογραφές διαμαρτυρίας σε συνεργασία με τα Παναθήναια, άλλους συλλόγους της περιοχής και πολίτες της Αθήνας, απαιτώντας «να επιστρέψει η ζωή στο Κέντρο της Αθήνας». Οι πολίτες διατρανώνουν τη θέλησή τους όχι μόνο να μπορέσουν να συμβιώσουν ειρηνικά στο κέντρο της Αθήνας αλλά και να ξαναδημιουργήσουν γειτονιές γεμάτες ζωή και χαρά.

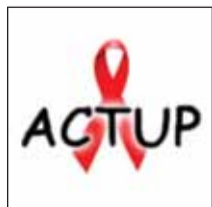
Για ένα πράγμα είμαι σίγουρη. Ότι η μάχη με τα προβλήματα του κέντρου της Αθήνας τώρα αρχίζει...

Στις 19 Ιουνίου κατέθεσα στη Βουλή ερώτηση προς τον ίδιο τον Πρωθυπουργό για το θέμα.

Συνέχεια στην σελ. 2

Διαβάστε επίσης...

- Άρχοντας είναι αυτός που πραγματικά δημιουργεί, όχι αυτός που λέει: «Έτσι γουστάρω εγώ!»
- Opencoffee.gr, Εκτός από το Δημόσιο υπάρχει και ο έρωτας
- Μεριδία γης για την καλλιέργεια λαχανικών μελιτζάνες στην Κυψέλη
- Η Άννα Διαμαντοπούλου στην Ατλάντα



«Αθήνα ξανά ζωή στο κέντρο»

Συνέχεια από σελ. 1

Επίκαιρη Ερώτηση
Προς τον Πρωθυπουργό

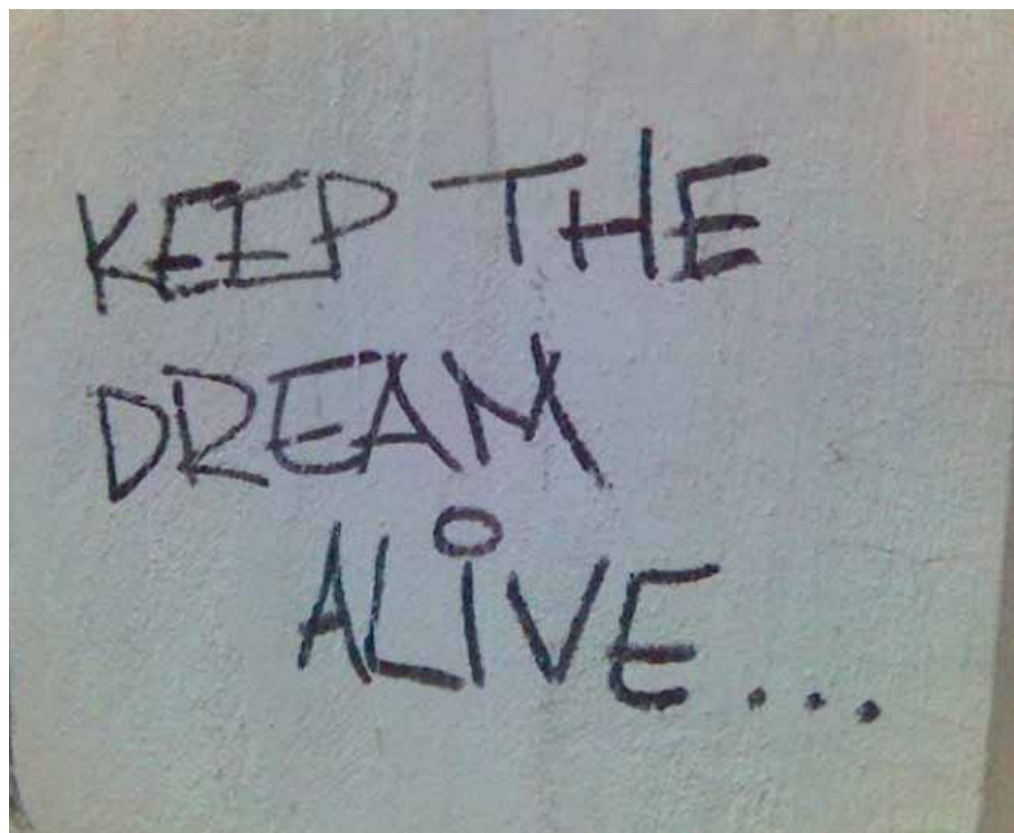
Το Ιστορικό Κέντρο της Αθήνας μεταμορφώνεται καθημερι νά σε μια γκετοποιημένη περιοχή. Η συνύπαρξη πολλών και οξυμμένων κοινωνικών προβλημάτων διαμορφώνει συνθήκες αθλιότητας. Η λαθρομετανάστευση, η πορνεία, τα ναρκωτικά, το παράνομο εμπόριο, η εγκληματικότητα και η ανθρώπινη εξαθλίωση βρίσκονται σε πρώτο πλάνο με επίκεντρο τις Πλατείες Κουμουνδούρου και Θεάτρου, τις οδούς Ευριπίδου, Μενάνδρου και Γερανίου και την ευρύτερη, γύρω από αυτές, περιοχή συνεχίζει να αυξάνεται. Η κατάσταση συνεχώς επιδεινώνεται.



Οι φορείς, οι επαγγελματίες και οι κάτοικοι του Ιστορικού Κέντρου της Αθήνας έχουν ενημερώσει επανειλημμένα τους αρμόδιους φορείς και μη βρίσκοντας οποιαδήποτε ανταπόκριση στα προβλήματά τους, έχουν προσφύγει και στην Δικαιοσύνη.

Οποιαδήποτε αποσπασματικά μέτρα, δεν θα έχουν κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Υπάρχει άμεση ανάγκη δημιουργίας ενός συντονιστικού οργάνου υψηλού πολιτικού κύρους και αυξημένων δυνατοτήτων, στο οποίο θα συμμετέχουν όλα τα συναρμόδια υπουργεία, η Νομαρχία, ο Δήμος Αθηναίων και οι εμπλεκόμενοι φορείς.

Οι πολίτες απαιτούν λύσεις τώρα! Ήδη μέσα από διαδικτυακή διαβούλευση συγκεντρώθηκαν πάνω από 3200 υπογραφές, στηρίζοντας την πρωτοβουλία να πετύχουμε «Ξανά ζωή στο Κέντρο» της Αθήνας.



Ερωτάται ο Κος Πρωθυπουργός:

1. Προτίθεται να αναλάβει άμεσα την πρωτοβουλία μιας ολοκληρωμένης παρέμβασης για την αποτροπή της γκετοποίησης του ιστορικού κέντρου της Αθήνας;
2. Προτίθεται να προχωρήσει στη δημιουργία συντονιστικού οργάνου, ώστε να υπάρξει και να κατατεθεί από την Κυβέρνηση δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα ενεργειών, με αναλυτικό προϋπολογισμό και πηγές χρηματοδότησης, ιδιαίτερα δε μέσα στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αττικής (ΕΣΠΑ) και στο μέτρο για την αναζωογόνηση των αστικών περιοχών;

‘Αρχοντας* είναι αυτός που πραγματικά δημιουργεί, όχι αυτός που λέει: «Έτσι γουστάρω εγώ!»



Η ζωή σε μια μεγαλούπολη χαρακτηρίζεται από την ποιότητά της, χαρακτηρίζει δε και τους ανθρώπους που ζουν σε αυτήν.

Στις σύγχρονες κοινωνίες αυτό που πρέπει να έχει σημασία για την ζωή στην Πόλη, είναι το να νοιώθεις όμορφα και οικεία στον χώρο εργασίας σου και στον περιβάλλοντα χώρο του σπιτιού σου, παράλληλα να μπορείς να κινείσαι άνετα και γρήγορα για τις μετακινήσεις σου και βέβαια η αποκομιδή των σκουπιδιών να μην αποτελεί καθημερινό αντικείμενο συζήτησης.

Ισορροπημένη είναι η πόλη που έχεις την δυνατότητα να περπατάς, να χαιρετάς τους συνανθρώπους σου μακριά από την γειτονιά σου ακόμη και αν δεν τους ξέρεις. Ισορροπημένη είναι η πόλη που οι πολίτες έχουν ανταποδοτικό όφελος από τα Δημοτικά Τέλη.

Αυτά φαίνεται ότι η Τωρινή Δημοτική Αρχή δεν μπορεί να τα παράσχει παρ’ όλες τις επικοινωνιακού τύπου προσπάθειες και την αμέριστη κάλυψη των media.

Όποιος κάνει μια απλή βόλτα όποια ώρα της ημέρας ή της νύχτας θέλει σε όποια περιοχή θέλει του Δήμου, θα διαπιστώσει την καταρράκωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας με την απαθή παρακολούθησή της ή την προσπάθεια αυστηρής αστυνόμευσης από την πλευρά του Δήμου.!

Σε πλατείες και σε δρόμους στοιβαγμένα ανθρώπινα ερείπια προσπαθούν να πουλήσουν ή να αγοράσουν ότι η ανθρώπινη υπόσταση και λογική απορρίπτει. Θύματα διακίνησης και εμπορίας, τοξικό-εξαρτώμενα άτομα, άστεγοι, παράνομοι μικρό-πωλητές, συνθέτουν την εικόνα μιας κουρασμένης, φοβισμένης βρώμικης και αλλοτριωμένης μεγαλούπολης.

Το πολύχρωμο και πολυπολιτισμικό πλήθος, κληρονομιά και περιουσία κάθε λαού, σε μια μη φοβική κοινωνία θα μπορούμε να αξιοποιηθεί και να ενσωματωθεί στους ρυθμούς και στην Παιδεία της. Εδώ όμως παρατηρείτε το αντίθετο.

Η αδυναμία πρόσβασης στις Δημοτικές Υπηρεσίες Υγείας των μετακινούμενων πληθυσμών, η μη ύπαρξη Πολιτισμικών Διαμεσολαβητών στις υπηρεσίες του Δήμου, η συρρίκνωση των πρωτοβουλιών για την ενσωμάτωση

του διαφορετικού, ο ανεπαρκής αριθμός πραγματικών Ημερήσιων Παιδικών Σταθμών, η έλλειψη ουσιαστικών χώρων άθλησης για τους νέους και περιπάτου για όλους, η μερική διευθέτηση προβλημάτων και η αλαζονική συμπεριφορά της εξουσίας, αποτελούν δείγμα γραφής της Πολιτείας.

Όλα αυτά μπορούν να αλλάξουν, προϋπόθεση βέβαια είναι οι τοπικοί Αρχοντες και οι Ταγοί της να έχουν Παιδεία.

Στην Αθήνα του 2008 φαίνεται ότι υπάρχει έλλειμμα πολιτικής σκέψης, ορμή και ο σχεδιασμός γίνεται χωρίς ιδιαίτερη γνώση του πεδίου.

Μια πολιτεία που δεν σέβεται τους νέους, τους γέροντες, τους άστεγους και τους φτωχούς, και δεν έχει ειδική μέριμνα για την μητέρα, δεν αξίζει να έχει συνέχεια

Νομίζω ότι αξίζουμε καλύτερης αντιμετώπισης.

Κωνσταντής Καμπουράκης
Επικεφαλής ACT UP
www.actupathens.org
actup@otenet.gr

Μερίδια γης για την καλλιέργεια λαχανικών μελιτζάνες... στην Κυψέλη

Η ιδέα είναι απλή και εφαρμοσμένη σε πολλές πόλεις στην Ευρώπη αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο. Δημόσιες εκτάσεις χωρίζονται σε μικρά μερίδια, παραχωρούνται σε πολίτες με ένα μικρό συμβολικό αντίτιμο και καλλιεργούνται σε αυτές κηπευτικά προϊόντα, για ιδιωτική κυρίως χρήση.



Σε μια περίοδο που διεξάγεται μεγάλη συζήτηση για το περιβάλλον, είναι επίκαιρο να συζητήσουμε για την σκοπιμότητα της ανάπτυξης μιας παρόμοιας διαδικασίας.

Η Βελτίωση της ποιότητας ζωής στις πόλεις με ανοικτές εκτάσεις πρασίνου και με όλα τα οφέλη που αυτές συνεπάγονται. Η εναλλακτική διέξοδος για τον πολίτη, που του δίνεται η δυνατότητα να γνωρίσει και να ασκήσει την διαδικασία της καλλιέργειας και ταυτόχρονα να εξασφαλίζει υγιεινά και καθαρά λαχανικά για την οικογένεια του, καθορίζοντας ο ίδιος την ποιότητα τους.

Τα παιδιά και οι νέοι αποκτούν την δυνατότητα να ανακαλύψουν την φύση και το θαύμα της ζωής ξεκινώντας από ένα σπόρο και καταλήγοντας στους καρπούς των φυτών που οι ίδιοι καλλιεργήσαν.

Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι μετανάστες, οι ηλικιωμένοι έχουν έναν χώρο όπου εκτονώνουν το άγχος, επικοινωνούν, κοινωνικοποιούνται, αισθάνονται χρήσιμοι.

Στην Ελλάδα, της ανεργίας, της ακρίβειας, των περιορισμένων επιλογών η οργάνωση και η ανάπτυξη της δραστηριότητας είναι επίκαιρη, αναγκαία ίσως, αρκεί να ξεκινήσει με τις σωστές βάσεις και να εξηγήσει την σκοπιμότητα της ώστε να αποφευχθεί η οποιαδήποτε πιθανότητα να δημιουργήσει παρεξηγήσεις και να στρέψει την διάθεση των μεριδίων γης σε κερδοσκοπικές εκμεταλλεύσεις.

Την περίοδο αυτή είναι υπό συγκρότηση μια πρωτοβουλία ανθρώπων που πιστεύουν στο εγχείρημα, με σκοπό να προχωρήσει σε ενέργειες ενημέρωσης και διαλόγου ώστε με οδηγό την εμπειρία από άλλες χώρες αλλά προσμετρώντας και τις ιδιαιτερότητες της χώρας μας, να εκπονηθεί ένα σχέδιο με βάση το οποίο θα μπορέσει να υλοποιηθεί μια πολιτική διανομής μεριδίων γης για τέτοιου είδους εκμετάλλευση.

Κάποιες πρώτες σκέψεις έχουν να κάνουν με τον κοινωνικό προσανατολισμό της δραστηριότητας και στην έμφαση που πρέπει να δοθεί στην οργάνωση της δικτύωσης σε τοπικό και ευρύτερο επίπεδο. Οι άνθρωποι που θα ασχοληθούν με την καλλιέργεια των μεριδίων γης θα πρέπει να κατανοήσουν ότι η μεγάλη δύναμη του εγχειρήματος δεν είναι η παραγωγή κάποιας ποσότητας λαχανικών, αλλά η κοινωνική προέκταση της όλης δραστηριότητας.

Οι ενέργειες ενημέρωσης θα ξεκινήσουν από φορείς που μπορούν να διαθέσουν τους χώρους (κράτος, νομαρχίες, δήμοι). Εφόσον καταφέρουμε να εξασφαλίσουμε την υποστήριξη κάποιων φορέων που μπορούν να διαθέσουν γη, θα απευθυνθούμε σε επιστημονικές ενώσεις και στους πολίτες ώστε να μπορέσει να υλοποιηθεί η δράση.

Οι εκτάσεις που μπορούν να παραχωρηθούν στο λεκανοπέδιο της Αττικής μπορεί να είναι από μεγάλες περιοχές όπως

των πρώην αεροδρόμιο στο Ελληνικό μέχρι μικρά οικοπέδα στο κέντρο της Αθήνας. Ειδικά για την περίπτωση του πρώην αεροδρομίου θα μπορούσε στο σχεδιασμό που γίνεται να προβλέψουν για την παραχώρηση ενός μέρους της έκτασης για την διανομή μεριδίων.

Αφού μπορέσουμε και εξασφαλίσουμε κάποιους χώρους θα πρέπει να ενημερώσουμε τους πολίτες για την δυνατότητα που θα τους δίνεται, να αφιερώνουν λίγο χρόνο σε μια τόσο χρήσιμη και δημιουργική δραστηριότητα. Να δημιουργηθούν δομές που θα υποστηρίξουν την ανάπτυξη και την επέκταση της δραστηριότητας εκτός από μεμονωμένους πολίτες σε οργανωμένες κοινωνικές ομάδες, όπως σχολεία, γηροκομεία, πολιτιστικούς και αθλητικούς συλλόγους και σε διάφορους άλλους φορείς.

Ανάγκη για τέτοιου είδους δραστηριότητες φυσικά δεν έχουν μόνο οι κάτοικοι της Αττικής. Σε όλα τα αστικά κέντρα της Ελλάδας θα μπορούσε να εφαρμοστεί μια πολιτική διανομής μικρών μεριδίων Γης για προσωπική καλλιέργεια. Θα πρέπει όμως το κράτος να προχωρήσει σε θεσμική κατοχύρωση και να χαρακτηρίσει εκτάσεις οι οποίες θα παραχωρούνται αποκλειστικά για αυτή την χρήση.

Η ιδέα όπως είπαμε στην αρχή είναι απλή και δεν είναι καινούργια. Από την στιγμή που υπάρχουν πολίτες και στην χώρα μας που θέλουν να αναπτύξουν μια τέτοια δραστηριότητα θα δημιουργηθεί μέσα από τον διάλογο, την ενημέρωση και ενδεχομένως την διεκδίκηση, το κατάλληλο περιβάλλον ώστε να αναπτυχθεί. Η δική μας πρωτοβουλία έχει να κάνει κυρίως με την ενημέρωση φορέων και πολιτών. Σύντομα θα αποκτήσουμε και τον δικτυακό μας χώρο όπου θα μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να ενημερωθεί.

Ελπίζουμε σύντομα στις βόλτες μας στην Αθήνα αντί για οικόπεδα με μπάζα και σκουπίδια να αντικρίζουμε κήπους και μπουστάνια.

Opencoffee.gr

εκτός από το Δημόσιο... υπάρχει και ο έρωτας



Athens, Greece

Το OpenCoffee.gr είναι μία φιλόδοξη προσπάθεια που σκοπό έχει να σπάσει κάποιους μύθους γύρω από το ζήτημα της νεανικής επιχειρηματικότητας. Η προσπάθεια ξεκίνησε από το Λονδίνο και σύντομα βρήκε και στη χώρα μας υποστηρικτές. Η προσπάθεια φιλοδοξεί να αποτελέσει σημείο αναφοράς για την κάλυψη των εξελίξεων στα ελληνικά start-ups. Τι χρειάζεται ουσιαστικά; ένα σταθερό σημείο ανοικτών και περιοδικών συναντήσεων μεταξύ επιχειρηματιών, επενδυτών ή και οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου, σε ένα εντελώς ανεπίσημο περιβάλλον, όπως ένα καφέ.

Οι πρωτεργάτες της προσπάθειας αναφέρουν χαρακτηριστικά στην ιδρυτική τους διακήρυξη ότι «οι Έλληνες νέοι διαθέτουμε ικανότητες και γνώσεις, αξίες και αυτοπεποίθηση, ιδέες και όραμα για την πραγματοποίησή τους.»

Βασικοί στόχοι της προσπάθειας είναι:

- η δικτύωση προσώπων με κοινά ενδιαφέροντα για τη διαμόρφωση συνεργειών
- η καλλιέργεια της κουλτούρας της καινοτομίας και του επιχειρείν
- η διάδοση των νέων τεχνολογιών, με έμφαση στο διαδίκτυο

Ο Γιώργος Τζιραλής από τους εμπνευστές της προσπάθειας παρουσίασε το Opencoffee στο πρόσφατο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ.

Μεταξύ άλλων ανέφερε ότι «Έχουμε την τύχη να βιώνουμε καιρούς μοναδικούς, συναρπαστικούς, όπου κανείς μπορεί για παράδειγμα να απευθύνει τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του σε οποιαδήποτε γωνιά του πλανήτη. Βρισκόμαστε όλοι μας πιο κοντά από ποτέ, συγκάτοικοι στο παγκόσμιο χωρίο, με απόσταση ίση μόλις με το e-mail μας. Η τεχνολογία αφομοιώνεται, με ρυθμούς ραγδαίους, και αλλάζει τη ζωή μας, οι επαναστάσεις είναι καθημερινές, συμβαίνουν παντού γύρω μας.

Το σκηνικό μεταμορφώνεται, έχουμε ρόλο σε αυτή την αλλαγή, πέραν αυτού του -παθητικού - θεατή των εξελίξεων; Ας μην κρυβόμαστε, η απάντηση μοιάζει να είναι απογοητευτική. Σε αυτό το παγκόσμιο πανηγύρι, ο Έλληνας νέος έχει απομείνει να σκονοβατεί μεταξύ ΑΣΕΠ και 700 ευρώ, μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας.

Το φάσμα των προοπτικών καριέρας οι οποίες ανοίγονται στον φοιτητή και απόφοιτο που δεν τυχάνει κληρονομικής επιχειρηματικότητας είναι στην πράξη τόσο 'ευρύ', ώστε να περιλαμβάνει 'πληθώρα' επιλογών, τις εξής δύο:

Η πρώτη αφορά τον ιδιωτικό τομέα. Εκεί κανείς προσπαθεί - με περίσσιες δυσκολίες -

να κατορθώσει μία θέση στελέχους, τυπικά μικρής έως αμελητέας επικάλυψης με τις πραγματικές του ικανότητες και τα αυθεντικά του ενδιαφέροντα, κατά κανόνα επίσης με υπεραπασχόληση, αμυδρές προοπτικές και προσβλητικά τριψήφια αμοιβή. Σε αυτό το σκούρο φόντο, αναδύεται συχνά ως επιλογή και επιθυμητή η έτερη επιλογή, αυτή της πρόσληψης στον δημόσιο τομέα.

Επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω πως, αν αυτό είναι το ελληνικό όνειρο και η χειροπιαστή προοπτική που παρέχουμε στον 20χρονο ή 25χρονο νέο, τότε πρόκειται μάλλον για στυγνό εφιάλτη.

Το παρόν δίπολο προοπτικής 'στελέχους' ή δημόσιου υπαλλήλου σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να επιτελέσει τον απαιτούμενο καταλυτικό ρόλο. Απαιτείται τρίτος δρόμος, χειροπιαστός. Δρόμος διαφυγής προς τα εμπρός, δρόμος υγιής στα κίνητρα και τους στόχους του, με σημαντικό μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο αντίκτυπο, δρόμος εν τέλει ικανός να προκαλέσει την αλλαγή στην ελληνική κοινωνία.

Είμαστε πεπεισμένοι πως ο τρίτος αυτός δρόμος ακούει στο όνομα νεανική επιχειρηματικότητα. Επίσης, είμαστε ικανά ρεαλιστές για να διαπιστώσουμε πως ο δρόμος αυτός πηχί σαν μακρινή ουτοπία, σαν ανέφικτη οδύσσεια στα αυτιά κάθε Έλληνα νέου. Τα στοιχεία έρχονται να μας επιβεβαιώσουν. Έρευνα του Διεθνούς Παρατηρητηρίου

Επιχειρηματικότητας κατατάσσει την Ελλάδα ως ουραγό ανάμεσα στις ανεπτυγμένες χώρες αναφορικά με το ποσοστό εκείνων που εκκινούν μία επιχείρηση όχι λόγω ανάγκης, αλλά για την εκμετάλλευση μίας ευκαιρίας. Η νέα επιχειρηματικότητα είναι λύση ανάγκης στη χώρα μας. Εκτός αυτού, είμαστε οι πλέον απαισιόδοξοι για την έκβαση των επιχειρηματικών μας προσπαθειών.

Τα παιδιά του Open coffee όμως δεν το βάζουν κάτω και δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν την προσπάθεια τους. «Ναι, είμαστε τελικά περισσότεροι από όσους φανταζόμασταν. Ναι, υπάρχει μία μάζα ανθρώπων που πιστεύουν στην αλλαγή, σε κάτι διαφορετικό, για τους πολλούς ανέφικτο. Ναι, το αναφέρει σε κάθε ομιλία του και ο Barack Obama, η αλλαγή έρχεται from the bottom-up, από κάτω προς τα πάνω. Εκεί ακριβώς έγκειται και η προοπτική. Μπορεί να βιώνουμε σε μία κοινωνία με λειτουργίες υπο-βέλτιστες, που μας ωθούν καθημερινά στην αναζήτηση εναλλακτικών διαδρομών για την επίτευξη των στόχων μας. Αυτό ωστόσο, με διαφορετική ανάγνωση, καλείται καινοτομία. Ας αρχίσουμε λοιπόν να βλέπουμε τα πράγματα διαφορετικά. Τις δυσκολίες ως προκλήσεις. Τους κινδύνους ως ευκαιρίες.»

Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στο site <http://opencoffee.gr/>

Second Generation Παιδιά που δεν υπάρχουν

Παιδιά δεύτερης γενιάς
Μια νέα γενιά Ελλήνων ψάχνει...
την πατρίδα της.



Σύμφωνα με στοιχεία τού Υπουργείου Εσωτερικών, στη χώρα μας 80.860 παιδιά μεταναστών, που ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα από 0 μέχρι 18 ετών, κατέχουν ισχύουσα άδεια παραμονής. Σύμφωνα με άλλα στοιχεία που προέρχονται από το Ινστιτούτο Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης (υπόκειται στο Υπουργείο Παιδείας) 93.325 παιδιά αλλοδαπής καταγωγής φοιτούσαν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση τη σχολική χρονιά 2005-2006. Αν προσθέσουμε και τα 30.050 παιδιά που σύμφωνα με τα στοιχεία τού ΥΠΕΣ έχουν άδεια παραμονής αλλά λόγω ηλικίας δεν πάνε ακόμη στο σχολείο, τότε τα πράγματα φαίνονται τουλάχιστον τραγικά...

Από τα 125.000 περίπου παιδιά μεταναστών που βρίσκονται στην Ελλάδα πάνω από 40.000 δεν έχουν καν χαρτιά... Χωρίς άδεια παραμονής βρίσκονται και αρκετοί νέοι που έχουν γεννηθεί ή μεγαλώσει στη χώρα μας και χώρα τους. Η αλήθεια είναι ότι η Πολιτεία δεν έχει δώσει την προσοχή που χρειάζεται στο θέμα. Μέχρι πριν από λίγα χρόνια δεν υπήρχε σαφές νομικό πλαίσιο για τη «μετάβαση» των παιδιών των μεταναστών στην ενήλικη ζωή. Σήμερα τα παιδιά των μεταναστών που αποφοιτούν από το ελληνικό σχολείο έχουν ένα χρόνο για να βρουν δουλειά, αλλιώς καθίστανται «παράνομοι μετανάστες». Η διαδικασία αυτή μετατίθεται κατά μερικά χρόνια για τα παιδιά που εισάγονται στα ελληνικά πανεπιστήμια ή συνεχίζουν τις σπουδές τους σε άλλες αναγνωρισμένες από το κράτος εκπαιδευτικές δομές.

Είναι όμως αυτό αρκετό; Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της Eurostat, το ποσοστό ανεργίας των νέων στην Ελλάδα, κατά το τρίτο τρίμηνο του 2007, ήταν 22,6%, γεγονός που μας δίνει μια ακόμη θλιβερή πρωτιά στην Ευρώπη των 27.

Πάνω από δύο στους δέκα νέους στη χώρα μας δεν εργάζονται ή είναι θύματα της ανασφάλιστης - αδήλωτης εργασίας. Σε αυτό το περιβάλλον, όμως, για κάποιους είναι ακόμα πιο σημαντικό να βρουν δουλειά. Παιδιά που έζησαν όλη τους τη ζωή στην Ελλάδα έχουν την υποχρέωση να βρουν δουλειά γιατί αλλιώς θα απελαθούν στην πατρίδα των γονέων τους. Αν τα καταφέρουν, έχουν την υποχρέωση να μη μείνουν ποτέ άνεργοι. Η παραμονή τους στη χώρα εξαρτάται από τα έσοδα που θα συμπληρώνουν κάθε χρόνο!

Το ΠΑΣΟΚ έχει ολοκληρωμένη θέση για το θέμα. Στο πρόγραμμα του προτείνει σαφώς:

Πρώτον, χορήγηση ιθαγένειας σε όσα παιδιά μεταναστών γεννιούνται στην Ελλάδα και αυτόματα σε όσα παιδιά έχουν τρία χρόνια τουλάχιστον στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Και δεύτερον, εισαγωγή στα σχολεία της διδασκαλίας της μητρικής γλώσσας των κυρίων χωρών προέλευσης με έμφαση στην προσχολική ηλικία.

Κείμενο από την ομάδα του second generation.

Η δεύτερη γενιά μεταναστών, δηλαδή τα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν ή ήρθαν στην Ελλάδα σε πολύ μικρή ηλικία και δεν γνώρισαν άλλη πατρίδα πέραν της Ελλάδας, είναι πλέον αναπόσπαστο τμήμα του ελληνικού πληθυσμού.

Τα παιδιά αυτά φοίτησαν στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και μετείχαν της ελληνικής παιδείας. Είναι Έλληνες, ουδείς δύναται να το αμφισβητήσει αυτό. Όμως το κράτος, επικαλούμενο το δικαίωμα αίματος που η ισχύς

του είναι μάλλον όψιμη καθώς στην Ελλάδα σε παλαιότερες εποχές ίσχυε το δικαίωμα εδάφους όπως ακριβώς και στην λοιπή Ευρώπη, αρνείται να αναγνωρίσει την πραγματικότητα τους, δηλαδή αρνείται να αναγνωρίσει την πραγματικότητα της Ελλάδας. Όχι μόνο δεν δίνει την ελληνική ιθαγένεια αλλά αρνείται να παράσχει ακόμα και την άδεια παραμονής. Τα παιδιά αυτά, που πλέον είναι ενήλικες και επομένως έχει ήδη αρχίσει να δημιουργείται η τρίτη γενιά μεταναστών, δεν έχουν ούτε πιστοποιητικό γεννήσεως!

Οι συνέπειες είναι ανυπολόγιστες. Πρόκειται για Έλληνες που δεν έχουν διαβατήριο. Για Έλληνες που δεν μπορούν να κάνουν το μεταπτυχιακό τους σε κάποια άλλη χώρα, όπως οι συμπολίτες τους. Για Έλληνες που δεν ψηφίζουν. Για Έλληνες που δεν μπορούν να συμμετέχουν σε οποιαδήποτε αθλητική ομάδα. Για Έλληνες καταδικασμένους στην μαύρη εργασία. Πρόκειται για Έλληνες δεύτερης κατηγορίας. Πρόκειται για Έλληνες καταδικασμένους στην καθημερινή ανασφάλεια και στον κοινωνικό αποκλεισμό.

Το πιο ενδιαφέρον είναι ότι τα παιδιά αυτά έχουν εκπαιδευτεί με έξοδα του ελληνικού κράτους. Και ενώ το κράτος μεριμνεί για την εκπαίδευσή τους, στη συνέχεια δεν τους δίνει το δικαίωμα να συμμετέχουν και να ενισχύουν την οικονομία της χώρας με την εργασία και τις γνώσεις τους.

Νίκος Odubitan

<http://secondgeneration07.blogspot.com/>



Η Άννα Διαμαντοπούλου στην Ατλάντα των ΗΠΑ

«Μία Δήμαρχος αλλιώς από τους άλλους»



Η Άννα Διαμαντοπούλου με τη δήμαρχο της Ατλάντα Shirley Franklin

Συνήθως, όταν οι πολιτικοί επισκέπτονται το εξωτερικό, η δημοσιότητα και οι συναντήσεις ορίζονται με επικοινωνιακό γνώμονα και όχι στη βάση μιας ουσιαστικής ανταλλαγής απόψεων και εμπειριών.

Όταν η Άννα Διαμαντοπούλου επισκέφτηκε την Ατλάντα της Georgia στις ΗΠΑ όμως, το μόνο που είχε σημασία ήταν η ανταλλαγή απόψεων και κυρίως η ενημέρωση της για τα μεγάλα προβλήματα μιας εκ των μεγαλύτερων και δυναμικότερων πόλεων των ΗΠΑ και κυρίως οι τρόποι αντιμετώπισής τους. Η Ατλάντα, είναι μια πόλη που κοίταξε κατάματα τα τεράστια προβλήματα της και τα αντιμετώπισε με αποτελεσματικότητα και δικαιοσύνη.

Κατά τη συνάντηση με τη Δήμαρχο της Ατλάντα, Shirley Franklin, οι δύο γυναίκες πολιτικοί, είχαν την ευκαιρία να ανταλλάξουν απόψεις για τα μεγάλα προβλήματα των μεγάλων πόλεων. Η Δήμαρχος Shirley Franklin ενημέρωσε την Άννα Διαμαντοπούλου για τις

πρωτοβουλίες ανάπλασης του κέντρου της πόλης αλλά και τις κινήσεις σε κοινωνικό επίπεδο. Η Ατλάντα προσέγγισε το θέμα της ανάπλασης του κέντρου της πόλης με χαρακτηριστικά αμερικάνικο τρόπο. Δε δίστασε να κατεδαφίσει κτίρια που για λόγους ηλικίας, λειτουργικότητας ή αισθητικής δεν ανταποκρίνονταν πλέον στις προϋποθέσεις για μια σύγχρονη πόλη.

Η χωροταξική όμως προσπάθεια θα είχε πέσει στο κενό χωρίς την παράλληλη προώθηση σημαντικών κοινωνικών προγραμμάτων. Το πλέον χαρακτηριστικό είναι το πασιγνωστο Gateway Center, που επισκέφτηκε η Άννα Διαμαντοπούλου. Ήταν φυλακή στο κέντρο της πόλης αλλά μετατράπηκε σε πρότυπο κέντρο αστέγων με έμφαση στην κατάρτιση και τις διαδικασίες εύρεσης εργασίας και επανένταξης στο κοινωνικό σύνολο.

Ως υπεύθυνη Παιδείας, καμία παραμονή στην Ατλάντα δε θα ήταν πλήρης χωρίς μια επίσκεψη στο φημισμένο τεχνολογικό πανεπιστήμιο της πολιτείας, το Georgia Institute of Technology. Το πανεπιστημιακό σύστημα στην πολιτεία θεωρείται εκ των κορυφαίων σε ολόκληρες τις ΗΠΑ και έχει περισσότερους από 210.000 φοιτητές που συνδυάζουν την τεχνολογία με δεξιότητες και γνώσεις σε πληθώρα κατευθύνσεων και πτυχίων. Το Georgia Tech, όπως λέγεται, έχει επίσης να επιδείξει εξαιρετικές μεταρρυθμιστικές επιδόσεις που το έχουν καταστήσει κορυφαίο πανεπιστήμιο σε πολλούς κλάδους.

Το ενδιαφέρον για την επίσκεψη ήταν μεγάλο και έδωσε ομιλία για το μέλλον της Ευρώπης σε επιλεγμένο κοινό στο Southern Center for International Relations.

Η Ατλάντα, είναι μια πόλη όπου το ελληνικό στοιχείο υπάρχει από παλιά. Οι πολλοί Έλληνες τρίτης γενιάς ή και τέταρτης γενιάς, που όμως δεν έχουν πάψει να λησμονούν την πατρίδα, υποδέχθηκαν την Άννα Διαμαντοπούλου με ανοιχτές αγκάλες σε μια θερμή και ουσιαστική συνάντηση οργανωμένη από τον εκεί πρόξενο της Ελλάδας.

Ήταν ένα ταξίδι πέρα από τα συνηθισμένα, με πολλή ουσία, λίγη δημοσιότητα και έμφαση στον εμπλουτισμό των αντιλήψεων μέσα από την ανταλλαγή εμπειριών.

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.diamantopoulou.gr • Ταχυδρομική Διεύθυνση: Διάκου 20, 11743 - Αθήνα, τηλ.: 210 92 37 536
Σας καλούμε να συμμετάσχετε στο «Διάλογο»

Μηνιαία Εφημερίδα - Διανέμεται Δωρεάν

Ιδιοκτήτης: "Αναπνοή στην πόλη", Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία, Μεγαλοπόλεως 1, Καλλιθέα 176 75, τηλ.: 210 94 31 572
Εκδότης • Διευθυντής: Σωκράτης Σαρινόπουλος • Ξάνθου 28, Ελληνικό 16 777 • e-mail: anarpoi@sokratis.eu
Εκτύπωση: UNISSET - Γραφικές Τέχνες Ε.Π.Ε. • Μαυρομικάλη 4, 15 354 Γλυκά Νερά

